

Beroep ingesteld op 18 juni 2012 — Makro autoservicio mayorista/Commissie

(Zaak T-269/12)

(2012/C 243/52)

Procestaal: Engels

Partijen

Verzoekende partij: Makro autoservicio mayorista, SA (Madrid, Spanje) (vertegenwoordigers: P. De Baere en P. Muñoz, advocaten)

Verwerende partij: Europese Commissie

Conclusies

- besluit C(2010) 22 def. van de Commissie van 18 januari 2010, waarbij wordt vastgesteld dat boeking achteraf van invoerrechten gerechtvaardigd is en dat de kwijtschelding van die rechten niet gerechtvaardigd is in een bijzonder geval (zaak REM 02/08), ter kennis van verzoeker gebracht op 19 april 2012;
- verweerster verwijzen in de kosten.

Middelen en voornaamste argumenten

Ter ondersteuning van haar beroep voert verzoekster 3 middelen aan.

- 1) Invoerrechten zijn geboekt in strijd met artikel 220, lid 2, sub b, CDW ⁽¹⁾, aangezien verweerster ten onrechte heeft gemeend dat de tegen invoer uit derde landen aangenomen antidumpingverordeningen automatisch toepasselijk zijn op goederen in het vrije verkeer binnen de douane-unie EU-Turkije en zij dus ten onrechte heeft verzuimd handelaars ervan in kennis te stellen dat de betrokken antidumpingverordening ook toepasselijk was op goederen in het vrije verkeer binnen de douane-unie EU-Turkije. Subsidiar hebben de Turkse autoriteiten ten onrechte bevestigd dat de op goederen uit derde landen gestelde antidumpingrechten niet toepasselijk waren op goederen in het vrije verkeer binnen de douane-unie EU-Turkije. Voorts hebben de Spaanse douaneautoriteiten ten onrechte aangenomen dat goederen voorzien van een A.TR-certificaat niet konden worden onderworpen aan aanvullende rechten of beschermende maatregelen en hebben zij verzuimd de marktdeelnemers ervan in kennis te stellen dat handelsmaatregelen konden worden genomen ten aanzien van hun invoer uit Turkije, ook al bevonden deze goederen zich in het vrije verkeer.
- 2) De vergissing van de bevoegde douaneautoriteiten kon niet redelijkerwijs worden ontdekt door degene die gehouden was tot betaling, die te goeder trouw had gehandeld en had voldaan aan alle voorschriften van de geldende bepalingen inzake de douaneaangifte.
- 3) Verzoekster verkeert in een bijzondere situatie in de zin van artikel 239 CDW en er kan haar in de zin van artikel 239

CDW geen frauduleuze handeling noch klaarblijkelijke nalatigheid worden toegerekend.

⁽¹⁾ Verordening (EEG) nr. 2913/92 van de Raad van 10 oktober 1992 tot vaststelling van het communautair douanewetboek (PB L 302, blz. 1).

Beroep ingesteld op 12 juni 2012 — Panalpina Weltransport e.a./Commissie

(Zaak T-270/12)

(2012/C 243/53)

Procestaal: Engels

Partijen

Verzoekende partijen: Panalpina Weltransport (Holding) AG (Bazel, Zwitserland), Panalpina Management AG (Bazel, Zwitserland) en Panalpina China Ltd (Hong Kong, China) (vertegenwoordigers: S. Mobley, A. Stratakis, T. Grimmer en B. Smith, solicitors)

Verwerende partij: Europese Commissie

Conclusies

De verzoekende partijen verzoeken het Gerecht:

- de beschikking van de Commissie van 28 maart 2012 betreffende een procedure op grond van artikel 101 van het Verdrag betreffende de werking van de Europese Unie en artikel 53 van de EER-Overeenkomst (zaak COMP/39.462-Vrachtvervoer) in haar geheel nietig te verklaren, voor zover zij verzoeksters betreft;
- subsidiar:
 - voor zover het (Gerecht) verzoeksters' eerste en/of tweede middel gegrond verklaart, artikel 2, leden 2, 3 en 4, van de beschikking te wijzigen voor zover zij verzoeksters betreffen, teneinde de bij deze bepalingen aan verzoeksters opgelegde geldboete in te trekken of, subsidiar, het bedrag ervan te verlagen;
 - voor zover het (Gerecht) verzoeksters' derde middel gegrond verklaart, artikel 1, lid 2, sub f, van de beschikking nietig te verklaren of te wijzigen, zodat zij de verkorte duur van de inbreuk weerspiegelt, en als gevolg daarvan artikel 2, lid 2, van de beschikking te wijzigen voor zover het verzoeksters betreft, teneinde de bij deze bepaling aan verzoeksters opgelegde geldboete in te trekken of te verlagen; en
 - voor zover het (Gerecht) verzoeksters' vierde middel gegrond verklaart, artikel 2, leden 2, 3 en 4, van de beschikking te wijzigen voor zover zij verzoeksters betreffen, teneinde de bij deze bepaling aan verzoeksters opgelegde geldboete in te trekken of, subsidiar, het bedrag ervan te verlagen, en hoe dan ook
- de Commissie te verwijzen in haar eigen kosten en in die van verzoeksters.